

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af fradrag for reparation, vedligeholdelse m.v. af ejer- og lejerboliger.

[Af Bollmann (CD) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 13. Fremsat 27/1 82).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Det er mindre end et år siden, centrum-demokraterne bortforhandlede deres gode idé om vedligeholdelsesfradrag for et tilskud til energibesparende foranstaltninger i boliger, og der blev ved den lejlighed budgetteret med et udlæg fra de offentlige kasser på ca. 1 mia kr. i 1982.

Det er sådan set symptomatisk for centrum-demokraternes politiske linje, at man nu fremsætter dette forslag og, så vidt jeg erindrer, oven i købet har fået reguleret den beløbsgrænse for fradragsberettigede udgifter, som man vil indføre til vedligeholdelse af boliger, op siden sidst.

Nu er historien jo den, at ejerboliger kun for vedligeholdelse har et standardfradrag på 2.000 kr. Det er udtryk for, at man gennem en længere årrække har bevæget sig væk fra at have fradrag for de faktisk afholdte udgifter, og det har så haft sit modstykke i, at lejeværdiprocenterne er blevet lavere og lavere, startende med 6 pct. tilbage i 1940'erne og nu efter det sidste forslag, der er fremsat, 2½ pct.

Der mangler selvfølgelig, havde jeg nær sagt, i dette CD-forslag den form for konsekvens, at man skulle ajourføre både lejeværdien og retten til vedligeholdelsesfradraget. Det tror jeg i og for sig også ville være en dårlig idé, fordi det ville betyde en meget væsentlig skærpelse af skatten for ganske mange husejere. Men forslaget indeholder jo, som det er fremsat her, fradrag for faktisk afholdte udgifter, også for ejerlejligheder og lejerboliger.

I bemærkningerne til forslaget siges det, at forslagens sigte er at øge beskæftigelsen i byggefagene, og man regner fra forslagsstillernes side med, at reglerne vil kunne bremse måneskinsarbejde, idet der kun indrømmes fradrag for arbejde udført af momsregistrerede virksomheder. Jeg har meget ringe tro på, at der her i væsentlig grad vil blive gjort en indsats for at begrænse det sorte arbejde, måneskinsarbejdet, og jeg er helt sikker på, at hvis man indførte et sådant fradrag, ville man for en meget stor dels vedkommende alene give fradrag for arbejder, udført hos den bedrestillede halvdel af befolkningen, og arbejder, som under alle omstændigheder ville blive udført af momsregistrerede virksomheder.

Men det, der er mest afgørende i bedømmelsen af forslaget, er i realiteten, at der desværre i den konjunktur- og beskæftigelsessituation, vi befinder os i, er masser af forslag, der har en positiv virkning på beskæftigelsen. Der er så mange forslag, det er muligt at stille, at vi ikke har råd til og mulighed for at gennemføre dem alle, og derfor må vi prioritere også i denne situation. Og hvis vi skal prioritere, er det regeringens opfattelse, at vi ikke skal prioritere højest at indbygge tilskudsordninger til noget, der ud fra enhver betragtning er privat forbrug, men at vi i højere grad skal prioritere en udbygning af det produktionsapparat, som skal sikre os flere og varige arbejdspladser i konkurrenceerhvervene på længere sigt.

Regeringen vil i meget nær fremtid fremkomme med en lang række forslag med det sigte, og også fra boligministeren er der fremsat og vil der fremkomme forslag, der styrker beskæftigelsen i byggesektoren. Når man måler dette forslag med alle de andre bestræbelser, må jeg sige, at allerede af den grund kan vi ikke også lade et forslag af denne art nyde fremme; det må vi afvise.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Forslaget indebærer i øvrigt en del uafklarede spørgsmål i forholdet mellem lejere og udlejere: spørgsmålet om grundlag for leje-fastsættelsen, der kan forrykkes, o. lign., fordi man nu – hvad der selvfølgelig ud fra en lighedsbetragtning er en anerkendelsesværdig bestræbelse – har inddraget også lejerne i de fradrag, man havde tænkt sig at uddele.

Men hvis man skulle gå ind på tankegangen i dette, måtte man jo sige: selv om man ændrede et fradrag af denne art fra at være et fradrag i indkomsten til at være et fradrag i skatten og dermed fik en mere fornuftig fordelingsmæssig virkning, ville det stadig væk være sådan, at med en fradragsmulighed på op til 15.000 kr. ville det med sikkerhed være den del af befolkningen, der havde mest magt over det og i højeste grad i forvejen ville have afholdt udgifterne, der ville få en skattebesparelse ved at afholde disse udgifter, mens den mindre godt stillede del af befolkningen rimeligvis ikke ville være i stand til at udnytte en sådan udvidet fradragsmulighed.

I øvrigt mener jeg, som det vil være forslagsstillerne bekendt, ikke, at tiden og udviklingen er til at indføre nye fradragsordninger i skattesystemet. Det, der er behov for, er at forenkle skattesystemet så meget som muligt, begrænse og standardisere fradrag og dermed bane vej for varigt at kunne have nogle lavere trækprocenter. Et forslag af denne art, indbygget som et varigt led i skattesystemet, ville være et skridt i den direkte modsatte retning, og endelig ville det også være i stand til, hvis det blev ført ind i skattesystemet, i meget vidt omfang at komplicere ligningsarbejdet.

Jeg har selvfølgelig hæftet mig ved, at der har været nogle kække folk i EDB-branchen – var det vist – der var i stand til at registrere disse bilag for de millionvis af regninger, der kunne blive tale om ved en sådan ordning, som skattevæsenet skulle give sig til at beskæftige sig med var det for 1 kr. 40 øre pr. stk.? Det er jo ikke det, det handler om. Det handler om, at i ligningsarbejdet skal der principielt ske en kritisk gennemgang af disse millionvis af bilag, der kan blive tale om, og det koster med sikkerhed mere end 1 kr. 40 øre pr. stk. Men det er ikke engang det vigtigste. Det vigtigste er, at det vil aflede ligningsmyndighedernes virksomhed fra en lang række mere væsentlige opgaver. Også af

den grund synes jeg at forslaget bør afvises, og dermed er konklusionen for så vidt fremsat fra min side.

Karl Nielsen (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne advare imod, at man gennemfører en lovgivning som her foreslået af CD, og det vil jeg begrunde med en række punkter.

For det første ønsker vi ikke at indføre nye store fradrag på selvangivelsen. Vi ser hellere, at man går den anden vej og begrænser fradragsmulighederne.

Den anden begrundelse er, at disse vedligeholdelser og reparationsfradrag, som her foreslås, så afgjort vender den tunge ende nedad, idet skatteydere med en stor indkomst og deraf følgende højere marginalskat vil få betydelig mere ud af et sådant fradrag end en skatteyder med en mindre indkomst.

Dertil kommer, at mange med lave eller almindelige indkomster slet ikke har råd til at bruge fradragsmuligheden, som her er foreslået, og vi mener faktisk ikke, at forslaget bliver mere spiseligt af, at man kunne tænke sig at anvende f.eks. en fast procent på 50.

Jeg vil også godt erindre om, at vi tidligere har gennemført en lovgivning, som gik ud på, at man ved isolering kunne fradrage disse udgifter op til et bestemt beløb i skatten. Det var et konservativt forslag. Det havde en meget, meget dårlig effekt. Det tror jeg selv de konservative vil indrømme i dag.

Selvfølgelig er der nok en merbeskæftigelse i forslaget, men vi skal også huske på, at det ikke er gratis at gennemføre dette, og vi mener, at pengene kan bruges betydelig bedre gennem de erhvervs- og beskæftigelsesfremmende forslag, som vi har lagt frem i socialdemokratiets handlingsplan.

Jeg skal derfor på vegne af socialdemokratiet afvise forslaget.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke tilslutte sig den kritik, som den socialdemokratiske ordfører netop har fremført af et af vore tidligere forslag, og jeg må sige, at vi fra den konservative folketingsgruppes side er positivt indstillet over for CDs forslag til folketingsbeslutning. Vi har selv i forbindelse med skatteministerens lovforslag om at for-

[Gammelgaard]

høje lejeværdien stillet et ændringsforslag, der peger i samme retning.

Baggrunden for forslaget er jo, at standardfradraget på selvangivelsen ikke har været ændret længe, og at der kan skaffes flere arbejdspladser i byggeriet. Der er for os ingen tvivl om, at forslag af den art, som vi selv har fremsat, og som nu også CD er inde på, giver en hurtigt virkende og effektiv beskæftigelseseffekt. Det vil begrænse det såkaldte måneskinsarbejde og vil i øvrigt også give virksomhederne mulighed for at tilbyde flere unge en lære- eller praktikplads.

Hvad angår skatteministerens kritik af de administrative konsekvenser vil jeg gerne henvise til den skrivelse, som Håndværksrådet har tilsendt folketingets boligudvalg og folketingets skatteudvalg. Det er i den skrivelse, man fra Håndværksrådets side foreslår en ordning med fradrag på 30.000 kr. i skatten over 3 år. Heri hedder det bl.a., at selvfølgelig vil dette nødvendiggøre en registrering af udgifterne for den enkelte skatteyder, og der vil også være behov for en kontrol af, at de udførende firmaer har bogført udgifterne. Men dette registrerings- og kontrolarbejde kan efter alt at dømme organiseres centralt og ved hjælp af EDB, f.eks. ved inddragelse af Kommunedata, hvorved krydsrevisioner kan foretages umiddelbart. I den forbindelse nævner man så, at firmaer i EDB-branchen over for Håndværksrådet har givet udtryk for, at der er tale om en overkommelig opgave til en særdeles lav pris, så også af den grund må vi afvise indvendingerne imod forslaget. Der er en række positive virkninger ved at føre et forslag af denne art ud i livet, som også det konservative folkeparti flere gange har påvist.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre er positiv over for dette forslag til folketingsbeslutning, der indeholder tre dele.

For det første et forslag om at forhøje fradraget for vedligeholdelsesudgifter i ejerboliger. Den del af forslaget er i princippet identisk med et forslag, som venstre selv fremsatte i folketinget den 16. oktober 1980, og som var til første behandling den 27. november samme år. Det adskiller sig kun fra dette for så vidt angår beløbsgrænsen, som vi dengang havde sat til 10.000 kr., hvor CD nu foreslår 15.000 kr. som den maksimale grænse for

fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter i ejerboliger. Man kan altid diskutere grænsen, og vi er i hvert fald i princippet enige i denne del af forslaget.

Den anden del af forslaget går ud på, at også lejere skal kunne få adgang til at foretage et sådant fradrag. Her er der måske nok nogle enkelte problemer, bl.a. i forbindelse med en vurdering af, hvem vedligeholdelsespligten i udlejningslejligheder påhviler, om den påhviler lejeren eller udlejeren, men den slags problemer er nok ikke større, end at de kan løses, og vi vil i hvert fald gå ind i en positiv drøftelse også af den del af forslaget.

Endelig indeholder forslaget for det tredje det element, at også indehavere af ejerlejligheder skal have adgang til de samme fradrag som indehavere af ejerboliger i øvrigt. Vi synes, der her er tale om en rimelig og påkrævet ligestilling, så det kan vi også støtte.

Vi mener, at et sådant forslag om at forbedre mulighederne for at foretage fradrag for vedligeholdelsesudgifter er så meget mere berettiget, som det nuværende standardfradrag på 2.000 kr. maksimalt har været fastholdt uændret siden 1965. Regeringen er jo så optaget af at indeksregulere på mangfoldige områder, men på netop dette punkt har den altså ikke villet lade standardfradragets maksimumsgrænse følge den almindelige prisudvikling. Her var en rimelig lejlighed til at sige: nu forhøjer vi fradraget, og så gør vi det på en sådan måde, at det er med dokumentation for faktisk afholdte vedligeholdelsesudgifter.

Vi mener dernæst, at forslaget vil give en langt større interesse for at vedligeholde den ældre del af boligmassen.

For det tredje mener vi, at forslaget vil give mere beskæftigelse, og jeg er helt uenig i skatteministerens bedømmelse af forslagets beskæftigelsesmæssige virkninger.

Endelig for det fjerde mener vi, at forslaget kan være med til at begrænse en del af det såkaldte sorte arbejde. Der er altså mange gode grunde til at gennemføre denne omlægning af fradragsmulighederne.

Så vil jeg til den kritik, som er blevet fremført fra såvel skatteministerens som den socialdemokratiske ordførers side, sige vedrørende det, at dette forslag skulle vende den tunge ende nedad, at det er et bemærkelsesværdigt argument, netop når det tages i anvendelse af socialdemokratiet. Jeg erindrer

[Fogh Rasmussen]

endnu, at den socialdemokratiske regering for halvandet års tid siden gennemførte en tilskudsordning til opretning og modernisering af boliger. Denne tilskudsordning var sådan indrettet, at man intet tilskud kunne få, hvis man kun havde råd til at bruge mindre end 10.000 kr., men kunne man bruge 10.000 kr., kunne man få 10 pct. i tilskud. Havde man derimod råd til at investere hele 30.000 kr., kunne man få 20 pct. i tilskud. Det var i hvert tilfælde en tilskudsordning, som i udpræget grad vendte den tunge ende nedad, hvis vi endelig skal begynde at diskutere på det grundlag. Det mener jeg i øvrigt ikke man skal, men jeg vil kun sige, at den tilskudsordning gjaldt netop for arbejder over 10.000 kr. Nu ville det måske være rimeligt at få balance i tingene ved at foreslå en ordning, som også kommer de mennesker til gode, som kun har råd til at gennemføre arbejder, der koster mindre end 10.000 kr.

Med disse bemærkninger vil vi gå ind i et positivt udvalgsarbejde om dette forslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Fra SFs side kan vi tilslutte os intentionerne i forslaget. Vi har mange positive ting at sige om, at man skal vedligeholde boligmassen, og vi er også imod, at man har så meget måneskinsarbejde, ja, at man i det hele taget har måneskinsarbejde, så de intentioner er vi enige i.

Men når så medicinen kommer, er det, vi begynder at blive lidt uenige, for vi er ikke så meget for individuelle fradrag hverken på dette punkt eller på så mange andre punkter. Hvis vi endelig skulle gå ind i en drøftelse af nogle tilskud af en eller anden slags til ejere, som gerne vil have bedre vedligeholdelse af deres bolig, vil vi hellere drøfte tilskud.

Derfor må jeg afvise forslaget, som det foreligger, men vil i øvrigt udtrykke sympati for de intentioner, der ligger i det.

Ove Jensen (FP):

CD har sikkert haft de bedste hensigter med at fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning. Men som forslagsstillerne selv skriver i bemærkningerne til forslaget, har de ikke haft mulighed for at foretage nøjagtige beregninger over forslagets provenumæssige konsekvenser. Det beklager forslagsstillerne sig nærmest over, men jeg tror, at de skal

være tilfredse med, at de ikke kender de provenumæssige konsekvenser, for hvis de havde gjort det, var de muligvis blevet så forskrækket, at de overhovedet ikke havde fremsat forslaget.

Dernæst vil en gennemførelse af dette forslag være næsten umuligt at administrere. De skattelignende myndigheder vil drukne i bilag, og der vil blive brugt masser af tid på diskussioner om, hvad der kan godkendes som fradrag. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at vores skattelovgivning er indviklet nok i forvejen, der er ingen grund til at gøre den endnu mere kompliceret, og derfor vil vi afvise dette forslag.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre afviser forslaget om fradrag på indtil 15.000 kr. for reparation og vedligeholdelse m.m. i ejer- og lejerboliger. Vi er gået ind for tilskud til energibesparende foranstaltninger i private boliger, men ikke for fradrag. Det radikale venstre ønsker ikke at øge fradragsmængden, der alt andet lige blot betyder et øget skattetryk og en forrykkelse af skattetrykket nedad.

Det afgørende i vores afvisning er imidlertid, at dette forslag vil øge ligningsarbejdet i en helt urimelig grad. Vi har i forvejen meget store vanskeligheder i ligningsarbejdet ved at skelne mellem vedligeholdelse og forbedring. Det er vanskeligt i dag at gøre det i egentlige regnskaber for erhvervsvirksomheder, og skulle man nu udvide denne problemkreds med i teorien alle almindelige selvangivelser, alle privatøkonomier, ved at skulle sondre mellem udgifter afholdt til forbedring og udgifter afholdt til vedligeholdelse, vil konsekvenserne være helt uoverskuelige.

Nu kan det jo tænkes, at forslagsstillerne ikke tager det så tungt, om man fra statens side skulle komme til at forære folk penge direkte ned i lommen. Hvis det er tilfældet – og det kan det i praksis meget let blive – må vi på det kraftigste advare mod forslaget. At give tilskud til folks private forbrug helt uden skelen til behovet er ikke det, der er det radikale venstres sag, hvad enten det gælder fradrag for forbedringer af boliger eller fradrag for hushjælp.

Arne Bjerregaard (KrF):

[Arne Bjerregaard]

Vi er forholdsvis positive over for forslaget, men mener dog ikke, at det skal være så asociale, at de, der har de højeste indkomster i forvejen, skal have de højeste fradrag. Derfor mener vi, at det må være fradrag i skatten i stedet for fradrag i indkomsten, hvis forslaget skal gennemføres.

Vi ønsker selvfølgelig ligesom socialdemokratiet en fradragsreform, men det har jeg sagt herinde nu i snart 8 år, og det har socialdemokratiet også sagt. Alligevel er vi ikke kommet videre, så vi må nok gå ud fra, at vi stadig væk har nogle fradrag, og så kan vi lige så godt udnytte denne mulighed på selvangivelsen til at skaffe noget arbejde til dem, der ikke er i arbejde.

Det er da givet, at selv om der er mange minusser ved forslaget – det skal jeg ikke komme ind på her – vil det under alle omstændigheder give mere beskæftigelse, og det vil også reducere måneskinsarbejdet en smule; det kan man vist ikke argumentere imod. Derved vil det have en vis indflydelse på det provenutab, der nu bliver for statskassen, således at den egentlige udgift – den er selvfølgelig svær at beregne – ikke bliver så stor, som hvis man bare siger: det er så og så mange fradrag, der kan blive ud af det, og så mister staten så meget. Det er i alt fald ikke en rigtig måde at regne det ud på. At der bliver nogle udgifter for staten, tror jeg nok vi må erkende, men jeg tror såmænd ikke, de bliver særlig store.

Derimod må man nationaløkonomisk erkende, at det ikke har nogen positiv effekt; det har snarere en betydelig negativ effekt på nationaløkonomien.

Men vi vil positivt behandle forslaget, uden at vi dermed har givet tilsagn om at medvirke til at gennemføre det, som det foreligger, og i alt fald vil vi ikke være med, undtagen man sørger for, at det bliver et fradrag i skatten i stedet for i indkomsten.

Wilhelm (VS):

VS har fremdeles svært ved at se, hvorfor skatteyderne skal betale to tredjedele af de bedrestillede boligejeres vedligeholdelses- og reparations- og forbedringsudgifter. Vi er modstandere af dette forslag, som vi har været det tidligere, når et tilsvarende har været fremsat.

Jeg vil også godt lige bemærke, hvad jeg ikke har hørt i debatten – jeg kan have overhørt det – at CD jo også foreslår – og det viser lidt om beskæftigelsestendenserne – at standardfradraget nu skal udvides til ejerlejlighedsgruppen. Der er jo ikke skygge af beskæftigelsesmotiv i det forslag; det er bare et ønske om at give en ejergruppe et fradrag, den ikke har haft før.

Jeg kan godt forstå, at partier, som ved andre lejligheder har støttet alle mulige mærkelige tilskudsordninger på dette område, har været nødt til at træde sig selv lidt over tærne i denne sag og sige, at de har stor sympati for hensigten, og at de kan finde mange gode ting at sige om forslaget osv., men alligevel kan de altså til sidst ikke stemme for det. Det er jo rigtigt, som hr. Fogh Rasmussen sagde, at nogle af de tilskudsordninger, man tidligere har stemt for, er præcis lige så sociale, som dette forslag er, at virkningerne i henseende til energibesparelser osv. har været præcis lige så tvivlsomme, som de vil være efter dette forslag.

Vi mener, at både lejerbolig- og ejerboligmassen bør vedligeholdes bedre. Vi mener, at der er meget beskæftigelse i det. Vi mener også, at der bør investeres i energibesparelser og i supplerende energianlæg i nogle gange alt for store huse, men vi mener ikke, at det på nogen som helst social måde kan gøres ved tilskudsordninger, undtagen for de allerdårligst stillede, eller ved fradragsordninger. Man må gøre det ved krav om, at bygningerne bliver vedligeholdt, ved krav om, at de bliver ordentligt isoleret, ved krav om standarder vedrørende energiforbruget pr. kvadratmeter, eller hvordan det nu kunne udformes. Alle de andre ordninger har hidtil vist sig at være lige så sociale i deres fordelingspolitiske virkninger, som dette forslag er.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke de partier, der har været positive over for forslaget. Jeg var en lille smule glædeligt overrasket over, at SF dog kunne sige noget pænt om forslaget. Det mener jeg ikke de plejer, for det er jo rigtigt, at vi har haft lignende forslag fremme adskillige gange før.

Når vi har fremsat forslaget, har det 3 årsager: for det første for at få forbedret beskæftigelsen inden for byggesektoren. Jeg

[Bollmann]

tror ikke, der er nogen, der har kunnet mod-sige vores påstand om, at der virkelig er beskæftigelse i dette forslag. Jeg mener også, at ministeren bekræftede det. Den anden årsag er, at vi gerne vil være med til at begrænse måneskinsarbejdet, og vi tror afgjort på, at dette forslag kan virke begrænsende på det. Der har tidligere været ordninger i forbindelse med momsgodtgørelse, hvor der var mulighed for at føre kontrol med den slags ting, i hvert fald i væsentlig større udstrækning, end man kan i dag. Den tredje årsag til, at vi har fremsat forslaget, er, som flere af ordførerne har været inde på det, at det vil give en tiltrængt vedligeholdelse af den eksisterende boligmasse. Nu tales der så meget om byfornyelse. Dette forslag føler vi er noget, man kan tage og føle på. Det er byfornyelse, og der vil være en masse byfornyelse i forslaget.

Argumentationen har i flere år gået på, at det var alt for dyrt at administrere. Jeg ved da godt, at ligningsmyndighederne skal arbejde med det, men den registrering, ministeren har fået et tilbud om, synes jeg man burde undersøge lidt nærmere. Jeg tror, at en meget stor del af argumentationen på det område vil falde væk, hvis man får undersøgt, hvad der egentlig ligger i det.

Ministeren siger, at det burde følges op af en ændring af lejeværdien. Der vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at efter det forslag til ændring af lejeværdien, der nu ligger, bliver den indekseret. Derfor kunne jeg lige så godt bede ministeren om at komme med et forslag om at indeksere dette fradrag. Hvis der overhovedet skal være nogen sammenhæng mellem de to ting, hvad ministeren jo mener, så bør begge dele i hvert fald være indekseret, for sådan som kontantvurderings-systemet virker i dag, sker der en indeksering af lejeværdien fremover.

Både ministeren og hr. Karl Nielsen siger: ja, der er godt nok noget i forslaget, men meget af det er arbejde, der alligevel vil blive udført. For mig tyder det kun på ganske almindelig misundelse. Det er jo sådan, at hvis man skal have arbejde i gang, så skal man have nogen til at betale, der kan betale, det er vi ikke bange for at sige. Ministeren og hans parti har chancen for nu at vise, om deres modstand mod ejere og lejere er større end velviljen over for de arbejdsløse, som man taler så meget om.

Hr. Gammelgaard var inde på Håndværksrådets forslag. Dertil vil jeg gerne sige, at vi er positive over for alle variationer. Vi vil gerne være med til at diskutere både beløbsstørrelsen og eventuelt en tidsmæssig begrænsning. Jeg kan sige til hr. Arne Bjerregaard, at vi også vil være med til at diskutere, om fradrag skal gives i skatten eller i indkomsten. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi foretrækker at give det i indkomsten efter de almindelige regler. Men o.k., det er noget, man må kunne forhandle om.

Jeg vil gerne sige til hr. Fogh Rasmussen, at vi selvfølgelig er klar over, at der er problemer i forbindelse med lejerboligerne. Det er også baggrunden for, at vi har fremsat forslaget som et beslutningsforslag; så mener jeg, at der er mulighed for at finde en løsning netop på det problem, hr. Fogh Rasmussen rejste.

Hr. Ove Jensen talte om de provenumæssige konsekvenser. Jeg lyttede meget efter, om han havde regnet det ud, men det mener jeg ikke han havde. Også dér vil jeg gerne henvise til, hvad Håndværksrådet har regnet ud i sin henvendelse, idet jeg samtidig erkender, at det ikke er det samme forslag. I den aktivitetsforøgelse, Håndværksrådet har regnet ud, opererer man både med en optimistisk og med en pessimistisk forudsætning, og i hvert fald efter den mest optimistiske er der et overskud med hensyn til finansvirkningen. Der er for mig ingen tvivl om, at der virkelig bliver penge at spare på arbejdsløshedsunderstøttelse i forbindelse med dette forslag.

Jeg må erkende, at som forslaget ligger her, er der ikke noget umiddelbart flertal for det. Jeg håber, vi i udvalget kan få en seriøs diskussion om forslaget, så at om muligt bare en del af det kan blive gennemført.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Ja, inden græmmelsen, henholdsvis begejstringen, får uanede dimensioner, vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg: jeg havde megen sympati for, at man ville prøve på at forbedre vedligeholdelsen af boligerne, og jeg havde megen sympati for, at man ville mindske andelen af måneskinsarbejde. Jeg vil godt tilføje, at hvis der er beskæftigelse i det, ser jeg også med megen sympati på det. Men dermed har jeg ikke sagt, at jeg kan lide den måde, man vil gøre

[Marianne Bentsen-Pedersen]

det på. Det tror jeg også jeg pointerede i mit første indlæg.

Til hr. Wilhjelms vil jeg godt sige, at vi har fremsat forslag om, at man skal stille krav om energibesparende forbedringer ved boligen. Vi har haft forslag om, at man skulle lave en konsulentordning, hvis råd ikke kun skulle være råd, men også krav, som skulle opfyldes af husejeren. Vi går altså stærkt ind for, at man stiller nogle minimumskrav til vedligeholdelse og til energibesparelser.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal kun komme med to korte bemærkninger.

Det undrede mig, at hr. Fogh Rasmussen kunne erklære sig uenig i skatteministerens bedømmelse af beskæftigelsesvirkningen af dette forslag, for jeg fremkom nemlig ikke med nogen bedømmelse af beskæftigelsesvirkningen af dette forslag. Det, jeg sagde, var, at vel er der da en positiv beskæftigelsesvirkning i at nedsætte det offentlige indtægtsgrundlag med nogle milliarder kroner, men i den indsats, vi skal gøre for beskæftigelsen, er vi under alle omstændigheder tvunget ud i en prioritering. Der er masser af forslag, der giver en positiv beskæftigelsesvirkning, og regeringen prioriterer – det mener vi er det mest ansvarlige – faktisk den type af beskæftigelsesfremmende indsats, som styrker produktionsapparatet, højest. Derfor vil vi komme med en lang række forslag på dette område, også i relation til vedligeholdelse og forbedring af bygninger, men afskrivningsberettigede erhvervsbygninger. Det vil sikre tilsvarende beskæftigelsesvirkninger, men vil i modsætning til dette forslag ikke give nogen forøgelse af de private forbrugsmuligheder, for det er faktisk regeringens opfattelse, at vi er nødt til at holde de disponible indkomster nogenlunde konstante i de kommende år, for at hele den vækst, der måtte være i økonomien, kan reserveres til at forbedre vores produktionsapparat og styrke vores konkurrenceevne. Det var det, jeg talte om.

Det er også en bemærkning til hr. Bollmann, der sandelig stod heroppe og sagde, at regeringen, socialdemokratiet, havde demonstreret sin modstand mod ejere og lejere ved ikke at gå ind for dette forslag. Selvfølgelig er landets største parti ikke modstander af

ejere og lejere – så ville det ikke ret lang tid være landets største parti – men vi er altså nødt til at anlægge den prioritering. Oppositionen er noget friere stillet, den kan gå ind for alle forslag, uanset hvad de koster, og det er også det, der sker gang på gang fra denne talerstol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om særlig indkomstskat m. v. (Afskaffelse af kapitalvindingsskatten).

[Af Ove Jensen (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 62. Fremsat 22/1 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Forslaget går ud på, at særlig indkomstskat skal ophæves med virkning fra udløbet af indkomståret 1981. Forslag af denne type har længe stået på fremskridtspartiets faste repertoire; det er således mindst 9. gang, partiet har fremsat dette eller lignende forslag; sidst skete det den 30. oktober 1981.

Det bør derfor ikke undre forslagsstillerne, at regeringens holdning til et forslag af denne type er den samme, som den har været de foregående 8 gange.

Jeg skal måske tilføje, at vel må vi afvise en fuldstændig afskaffelse af den særlige indkomstskat, men vi er klar over, at lov om særlig indkomstskat m.v. ikke på alle områ-